

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Csp/94/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117210533
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117210533.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: W. N., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX, Š., o zaplatenie 87,59 € s príslušenstvom, takt

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietla.
- II. Súd žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 20.4.2017 domáha zaplatenia sumy 87,59 € a úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne z istiny od 20.6.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradeného úveru. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 313,70 €, z ktorého zaplatil sumu 320,13 €. Žalovaného vyzval 21.5.2014 k okamžitej úhrade všetkých dlžných splátok jednorázovo a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalobca dňa 19.10.2014 úver zosplatnil z dôvodu nesplácania úveru v dohodnutých splátkach.

2. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu, že zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a to druh spotrebného úveru, termíny splátok, termín konečnej splatnosti, celkovú výšku úveru. Ročná úroková sadzba je neprimerane vysoká 26,14 %, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvu o pôžičke z dôvodu neurčitosti je neplatná a preto vzniesol námietku premlčania, keďže bola uzatvorená dňa 8.2.2013 a subjektívna premlčacia lehota uplynula 8.2.2016. Zmluva neobsahuje ani žiadne ustanovenie, na základe ktorého je žalobca oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Okrem platieb uvedených v žalobe zaplatil i sumu 63,63 € čo preukazuje priloženým výpisom z účtu č. M. XXXX XXXX XXXXX XXXX.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

4. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle podľa § 297 písm. b/ zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXX právny predchodca žalobcu Consumer finance holding a.s. poskytol žalovanému pôžičku čo vyplýva z predloženej zmluvy o pôžičke uzavretej dňa

8.2.2013. Úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 24. mesačných splátkach po 16,98 € vrátane poistenia mesačne vo výške 0,22 €. Zmluva o pôžičke obsahuje aj údaj o ročnej priemernej miere nákladov 26,14%, priemerná RPMN 46,35%, úrok 26,14%, celkové náklady spotrebiteľa 82,30 €, konečná splatnosť úveru bola 2/2015. Ďalej obsahuje označenie cena na splátky 313,70 €, celková suma pôžičky 396,00 €, s poistením 407,52 €.

7. Z priloženého Prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný zaplatil sumu 335,53 € do 31.3.2017. Prvá splátka bola splatná 20.3.2013 a nasledujúce vždy 20. dňa v mesiaci. Žalobca dňa 21.5.2014 vyzval žalovaného na zaplatenie všetkých dlžných splátok vo výške 73,02 € do 5.7.2014. z predloženého prehľadu splátok súd zistil, že ku dňu 19.6.2014 úver vypovedal.

8. Právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili dňa 22.8.2017 Zmluvu o postúpení pohľadávky, následne súd pripustil zmenu žalobcu.

9. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „z.č. 129/2010 Z.z.“) v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. e), f), k) z.č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) z.č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

10. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali.

11. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke tak, ako to vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok žalobcu v zmysle ustanovení obchodného zákonníka, občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred veriteľom, ktorej obsah nemal spotrebiteľ možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a i v prípade spotrebiteľského úveru ide o spotrebiteľskú zmluvu. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú vyslovene upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Napokon aj podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa.

12. Pristupujúc k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, čo je náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj výške splátky a počte splátok bez uvedenia splatnosti ani prvej splátky. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Uvedený obsahový nedostatok zmluvy taktiež zakladá záver, že úver je potrebné v zmysle § 4 ods. 3 považovať za bezúročný a bez poplatkov.

13. V zmluve tiež nie je v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) presne uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 16,98 €, bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a ani aká časť je započítaná na poplatky. V zmluve nie je uvedený ani deň splatnosti jednotlivých splátok.

14. V zmluve tiež nie je v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) uvedená jednoznačne celková výška poskytnutého úveru, dá sa len predpokladať, že výška poskytnutého úveru je 313,70 € v zmluve označená ako „cena na splátky“.

15. Pokiaľ sa teda úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovanému bol poskytnutý úver v celkovej výške 313,70 €, pričom zaplatil do 31.3.2017 sumu 320,13 €, teda viac ako mu bolo právnym predchodcom žalobcu poskytnuté, súd žalobu zamietol. Navyac žalovaný predložil výpis z účtu č.k. M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, z ktorého bola na účet pôvodného žalobcu uvedený vo výzve zo dňa 21.5.2014 zaplatená za obdobie od 19.4.2017 do 26.3.2018 celkom suma 63,63 € na VS XXXXXXXX. Žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, nakoľko bolo zaslané na adresu, na ktorej od 21.1.2014 žalovaný nebýval. Žalovaný teda celkovo z titulu úveru zaplatil sumu 383,76 €.

16. V časti nároku na úhradu nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 15,20 € tieto neboli žiadnym spôsobom preukázané. Žalobca len odkázal na prehľad splátok a úhrad na stípec označený „MP3“ ktorý obsahuje položku v rôznej výške od 0,52 € do 0,63 € manipulačný poplatok agentúry. Súdu však nebol predložený jediný dôkaz preukazujúci tieto náklady a ich dôvodnosť, preto súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

17. Ďalej sa súd zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania. Predmetom konania nie je plnenie z bezdôvodného obohatenia, ale ako je uvedené v predchádzajúcich odsekoch ide o plnenie titulu poskytnutého spotrebiteľského úveru (i keď je zmluva nesprávne označená ako zmluva o pôžičke). Na daný vzťah sa vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia lehota, ktorá plynie od splatnosti jednotlivých splátok, pričom žalovaný zaplatil spolu 383,76 €, t.j. 22 splátok a časť z 23. splátky, ktorá bola splatná dňa 20.1.2015 a žaloba na súd bola podaná dňa 20.4.2017, teda včas.

18. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a

právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porov. napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Preto na ďalšiu argumentáciu žalovaného zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. (Rozhodnutie KS Trnava sp. zn. 9Co/124/2017 zo dňa 30.4.2018)

19. Podľa § 255 ods. 1 zák. .č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

20. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP. Plne úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.